

I
D
Ő
C
S
HASONLAT
N
T
V
Á
Z

BURJÁN EMIL
VERSEI

BURJÁN EMIL

IDŐCSONTVÁZHASONLAT

© Burján Emil ©

TARTALOM

SZIKRÁZÓ
GÖMBSZELET
NEHÉZ
ARITMIA
„13”
MANDALA
METEORIT
LÓDÍTÓK
FORMÁM
„CSERE”
„BERE”
ÖSSZES
PALÁST
KÉSZ
LOMBETŰD
LEGE ARTIS
HELYBEN
KŐCSONT
HALMAZ
KÜLÖN
HÓ
TESZT
AMI
FÜSTOSZLOP
SZÜNETNYI
ALÁ
ÉLETNAGYSÁGÚ
DE MÉG
LÁSZLÓFFY ALADÁR-MONOLÓG
PEDIG
KLÓN
KÖZBEN
ROKON
ÉLVE
MERÜLŐ
ÖNÁRNYÉK
FÉLGÖMB
PLAKÁT
ÁBRÁND
ÖSSZES
ARÁNY
BÁRHOVÁ
ZENEI
KAOTIKUS
INGER
CIRKUSZ
LÁTÓ
BALJÓS

IRÁNYTŰS
PÓKHÁLÓ
ÁRVÁBB
KÜLSŐ
ÉDEN
HANT
ÚJJÁ
VARÁZSFŰ
SZÁRNYBILINCS
HÉJKÉNT
ÉBER
VALLANI
KOPOLTYUS
KAGYLÓKKAL
UTÁNZAT
SEB
KALIBERÜNK
ÖNNÖN
LÁTVÁNY
FÖLÉ
VISSZHANG
KÓDOLT
TÚLI
ÁTLÁTSZÓ
SÍRKERT
BORZONG
SZŰRVE
PIROS
EGY-KÉT
GÖMBÍRISZ
KÉSZ
VÁLASZ
ÉGTÁJ
SÓHAJT
TEHÁT
PERPETUUM MOBILE
FÉNYINGA
MOZAIK
ABSZTRAKT
VAGY-VAGY
TÜKÖRREFLEX
KICSINY
KÓBOR
BALZSAM
FÉL
TUDATI
92
ÁMEN

SZIKRÁZÓ

nyitott vízcsap alatt felejtett váza vagy
ima-zuhatag a könny-áztatta szoba
és Noé kabin és magadban evezés
melynek gyászdallama
szikrázó ballada

2009.01.01.

GÖMBSZELET

kilencvenkettedik éves Varázslat
kétharmadod közös – mert az Anyám vagy
nem sejtetd hogy belénk robbantja csöndjét
egy ég-föld színű gömbszelet-öröklét

2009-01-04.

NEHÉZ

fehérbe csomagolta be
a tél ikertestvéreit
dajkál a szoba melege
a teremtés is itt lakik
látom akár a levegőt
a lélek-függönyöm mögött
szinkronba hoz egy-egy nehéz
szívdobbanásos rezdülés

2009-01-06

ARITMIA

jachtjáról száműzött Noé
kapálózunk egymás felé
csillanni látunk Hold-kerek
vízgyűrűkön arcéleket
sóhajok buborékait
felhőtüdők szétkergetik
és oxigén-dús fényes ég
frissíti vérünk vörösét
szívrengetésünk fertőz – vagyis
bolygónk aritmiája is
tűzhányóként rondítjuk el
agyunk erőgépeivel

•
tudjuk – nem tudja a tudás
hogy sorsa tán létrombolás

2009-01-10

„13”

Szülőföldünk Címere Pitypang
versünk zenéje-ríme is halk
ha néma csönd visszhangja emlék
a csönd emléke néma visszhang

•
el ne riassza a szerencsét

2009-01-13

MANDALA

álommá lelkesítlek át
nagyobbik énem – külvilág
(kivénültünk ezernyi rosszból
de még kísért a korszakos kór)
úgy ébredünk hogy mandala
szívünk négy évszak ó-bora

2009-01-14

METEORIT

ég-ablak űr-üvegén
múlt-jövőt nagyít a fény
így zsugorodik velem
a szétgyűrűző jelen
föld-kapuk előtt-mögött
szakadéknai küszöbök
alján egy meteorit
lelkemmé mohásodik

2009-01-20

LÓDÍTÓK

tégy a hazugság – (a szellem
kannibalizmusa) – ellen

2009-01-21

FORMÁM

(Fülep Lajos születésnapján)

amennyire a semmit kiszorítja
testem – úgy lesz az puha negatívja
formám tehát láthatatlan kalitka
élet-halál-rácsok egymásba nyitva

2009-01-23

„CSERE”

füvek-virágok lomb-gyümölcs

•

számunkra mindenség-csere
bennük a napfény gyökere
vagyis emészthető időnk
kínálata-kirakata

•

lélekké nőtt galaktika

2009-01-25

„BERE”

lelki anatómiámon
áramoltat át az álom
így vagyok az aki mégsem
fuldoklom az ébredésben

2009-01-29

ÖSSZES

mint sok-sok alkony alkonya
magába néz az éjszaka
(csillagképeskönyvtárban a
továbbteremtő mágia
figyel összes titkaira)

2009-01-31

PALÁST

képzeld a „legyen” ígéhez
úrdorombolást
ami látványnak szeszélyes
fénymintás palást
monológja visszakérdez
hadd ne magyarázd

2009-02-05

KÉSZ

ég-ablaktól föld-ajtóig
lélek-test sarjad-csalódik
belső tájak alkonyában
anyanyelvben – mert apátlan
mert utolsó csöpp egyetlen
robbanásra kész szívemben
úr-folyékony
szakadékom

2009-02-07

LOMBETŰD

szívünk helyén egy vers-Noé
szava-fohásza Ábelé
szabadságunk a bibliás
időkbe zárt feltámadás
és pentaton összhang röpít
szélcsendről lombetűdökig

2009-02-14

LEGE ARTIS

csak a művészi forma
rímel a tartalomra

2009-02-17

HELYBEN

néhány fekete zeném
éjszakai lelemény
mert magam alatt-fölött
csakráimmal körözök
és példázva tanulok
helyben-gravitációt
mindenségnyi valamit
mely hiánnyá tömörít
mint a fekete zenék
parttalan üzenetét

2009-02-20

KŐCSONT

Húsvét-szigeti szobrokat
növeszt körém az alkonyat
(mind énrám hasonlítanak
sziklányi anatómiák
és mindenevő túlvilág)
velem fognak szétporlani
végzettel-sorssal kétlaki
életem köcsont szobrai

2009-02-23

HALMAZ

testbe zárt kozmoszaimban
a van és a nincs elillan
mégis álom-pihe halmaz-
állapotom mást sugalmaz
sejtbe zárt évszakaimban
küzd van és nincs holtomiglan

2009-02-25

KÜLÖN

csillagcserép űrháztetőn
kirakatukban a külön
belőlük burjánzó időm
Noét keres a fényözön
és völgyek csendjét Ábelék
mint ősértelmet az igék

2009-02-27

HÓ

Anyám perc-rácsos életét
ájulásokkal szedi szét
tanulnom kell ahogy kihull
magából öntudatlanul

.

mert átítat a táguló
fehérség csöndje mint a hó
és mint a fények – végtelen
a szeretet és szerelem

2009-03-01

TESZT

agyam zezugos szögletén
egér motoz – egy másik én
tudatcsíráim tesztelik
hangulatváltozásait

.

egy Dávid és sok Góliát
összegzi – hogy mi a világ
és azt is – hogy milyenek ők
(játékos rímakusztikák
lélek-csöndfátylai mögött)

2009-03-06

AMI

tócsákban felhő tornyosul
lelkek fénytükre égi súly
s ami bármit mond bármiről
az anyanyelv világ-gyönyör

2009-03-08

FÜSTOSZLOP

magánnyá vénülő Napot
utánzó szívem szétdobog
akár egymást az évszakok

önelhamvasztó állapot
egyik füstoszlopa vagyok
szénégetők tűzhimnuszát
hangolják felhőlángok át

2009-03-10

SZÜNETNYI

életfogytiglan bolond
szívünk lázadó vakond
vérünk ellenmérgei
sem tudják megmenteni
minden egyes dobbanás
túlélésről magyaráz
s egyre több szünetnyi csend
rajzol belső végtelent

2009-03-15

ALÁ

csontállványzat – izomerő
a testi anatómiám
feltámadt múltam a jövő
s a kinti úr belső hiány

.

kis sorsomat nagy végzetem
csapdái lüktetik tele
s a láthatár két végtelen
aláaknázott harctere

2009-03-24

ÉLETNAGYSÁGÚ

magába szív az álom és
kilélegez az ébredés

.

egymást sorsommá növelik
utolsó szusszanásomig

.

bőröm alatt szerv-meztelen
metaforákkal figyelem

.

minden évszakra így nyitok
életnagyságú ablakot

2009-04-07

DE MÉG

álmomba mind-mind beleférünk
szobámmal – melyen csend osont át
csenddel – mely korszakos hiánycikk
de még keressük horizontját

2009-04-14

LÁSZLÓFFY ALADÁR-MONOLÓG

űrmásodperceket csöpögtet a
csillagtoronyóránk rugózata
egyik elnyújtott fogaskerekét
földpályasíkba csiszolta az ég
hossztengelye a zenit és nadír
pontfényhálógömböt köréje ír
mostanig álmodott jövőimet
szép múltatokká ez fordítja meg

2009-04-19-20

PEDIG

árnyékom pocsolya színtelen mosolya
merőlegesük én vagyok – füröszt a fény
aszalगत nincstelenségével életem
a mágiám pedig velük töltekezik

2009-04-23

KLÓN

másodpercek hullámverését
akkumulálja az egészség
hajnalaival kivirágzol
gyümölcsöt ígérsz minden ágról
összes terményed fény-tenyészet
így klónozzák a Nagy Egészet
amely áldását visszavenné
jókedve robbant végtelenné

2009-05-01

KÖZBEN

szívedre-ájult álmokat
hajnalfények gyógyítanak
egymást is érző szerveid
működés közben figyelik
napórák alkatrészeit
egyszerre így léleknyi pont
vagy és sehol sincs horizont

2009-05-03

ROKON

gyújtózsínór-halálod átlobban múltadig
csillag-rokon virágok harmatba temetik
miközben kozmikus egészség
rajtad próbálja szívverését

2009-05-10

ÉLVE

sorsom a szerelembe egy-
két évig élve eltemet
és a szerelem azalatt
átszellemíti sorsomat
angyalaik bújnak belém
túljárva krampuszok eszén
és fellőnek az égbe mind
táltos kedvű ösztöneink

2009-05-17

MERÜLŐ

voltál-e árva mint
a csángó falvaink
vagy lélek-mezettelen
akár a szerelem
leszel-e valaha
fekete éjszaka
merülő szigonya
és bordáid között
egymást fojtó tüdők
miután-mielőtt
búvár-motor-szíved
seholsincs-partra vet

2009-05-21

ÖNÁRNYÉK

Időcsontvázhasonlat a fénné olvadó Nap
(humusza himnuszomnak)

.

hal[l]hatatlan zenéjét nem kottázhatja fénykép
(filmről nem is beszélnek)

.

homály-foganta csendből áldást hozón dereng föl
(vasárnap tiszteletkör)

.

magát klónozva rám lép egy szellemsúlyú máslet
(mint bolygón az önárnyék)

2009-05-26

FÉLGÖMB

kozmikus akarat beszélő titka vagy
évszakok jelmezét borítja rád az ég
múlt-jövő kupolák bő kényszerzubonyát

.

felőlük jön ama teremtes árama
táplálva sejtjeink tüzébe vitamint

.

veled a nyár örök napjává vénülök
és kiejt léthajónk – a félgömb-horizont

2009-06-5

PLAKÁT

koponyasúly és párnakő
éjcsend-sziklával összenő
és mozdulatlan szétcikáz
egy gondolatnyi robbanás

.

álmok vagy kínok érlelik
történelmünk kudarcait

.

plakátnak égre mázoló
egy korszakváltó korszakot
mert helyben járva elkopott
akár csapágyban a golyók

2009-06-13

ÁBRÁND

életfogytig-oázis
gyöngye egy-egy pohár víz
napfény-párolta inger
forrásomként csilingel
belső tavasz-szivárványt
mely már-már őszi ábránd
enyém és gyóntatómé
könnyceppet old a hólé

2009-06-16

ÖSSZES

milyen rakéták rögzítették
a mennybolt összes égitestét
közöttük lakható mindenség
ez a szívkonduktív estéd
mely végtelen sok kannibál
társával múlttá összeáll
abban köröznék sors-rövid
pányvájú gondolataid
és bölcsőfények hamvait
vetíti rájuk a zenit

2009-07-01

ARÁNY

*Szabó Vilmos festőművész
emlékére (1942 – 2009)*

vakond-szívemre égtáj-évszakok
keresztuzata nyit négy ablakot
csendéletük volnék – de az arány
kék-úr-üvegben fény-foton-parány

2009-07-05

BÁRHOVÁ

bennem a Van – bennem a Nincs
ajtót átfúró két kilincs
szimmetrikus kívül-belül
magányként sosem egyedül
a testem és a végtelen
anyag átmeneteiben
most ők a Nincs és én a Van
mert így varázsol át szavam
törvények játékaivá
(úgy elbujdosnék bárhová
de érzékszerveimen át
magába szív a másvilág)

2009-07-07

ZENEI

száguld a fény az úr
örök határán
szép köveim közül
a tükre márvány
palettámmá terül
szét mint szivárvány
és festményeimül
zenei látvány

2009-07-08

KAOTIKUS

évszakok lazaságait
utánoznák reflexeid
a mindenség négy árama
csakráidon lebeg tova
elszálló tartalmaikat
kristállyá szűri az agyad
s a kinti-benti ragyogás
továbbteremthető varázs
jó volna hogyha értenéd
kaotikus üzenetét
mert érzékszerveiden át
közlekedik a külvilág

2009-07-09

INGER

fordított sírkert a mennybolt
ködfelhővel őrzi hegycsontok

.

színeink a láthatatlan
túlvilágnak néma dallam

.

szobraink csenddé kövülnek
csillámló hó-mozis ünnep

.

sejthető mi lesz az inger-
hullámos agysejtjeinkkel

2009-07-10

CIRKUSZ

*(a „Megismerni a kanászt cifra járásáról”
kezdetű nótá refrénjével* * *)*

rügyezik a marxizmus
fűzfapoétákat
piros-vörös-rőt cirkusz
újra hátba támad
„éhes proletár” helyett
fújják egy emberként
a toll- és a köpönyeg-
forgatók a refrént

* * *

logikus hogy nem lehet
velük közös eszménk

2009-07-11

LÁTÓ

kifordított ürgömb a tudomány
befele látó harmadik szemek
kutatnak közös nevezők után
teremtések szikráit lelve meg
átröntgenez a nemlét fókusza
melyben hiánycikk a tragédia

2009-07-15

BALJÓS

tenyérhajlású szellemi vidék
Békény vize az életvonalad
kétszer láttál elszállni madarat
de őrizik baljós-tekintetét
pajzs/címer/anyanyelv/rajz/tollvonás
és fészekként a dédszülői ház

2009-07-19

IRÁNYTŰS

álommá-csenddé hangol éter-
tömör úrpárnám puha fénnnyel

.

mint én is annyiszor a reggelt
a végtelenség átkeresztelt
kalandunkat átélni tartal-
mait szorzom-osztom magammal

.

– végzet-iránytűs bálna-lelkem –
evezzünk a véletlenekben

2009-07-26

PÓKHÁLÓ

utcák-ösvények – bármelyik
felérhet a fellegekig
és önporába mámoros
viharral visszazáporoz

sejtszinten másoljuk az ég
és anyaföld lélegzetét
egyik fölöttünk elforog
csiszolni újabb évszakot
míg fészek társa zöld-meleg
kasból rajoztat éveket

hajlítva mintha kankalint
előznek belső útjaink
pókháló módra széthasadt
tükör nevet ráncok

2009-07-28

ÁRVÁBB

nem csupán önmagamban élek és a
kékség sem csak az én egem
feltámadásainkig elnapolva
egy élhetőbb történelem
mert fellegösvények keresztezik
sok árva sors árvább fohászait

2009-08-01

KÜLSŐ

elgázosították éveimet
a csakrák közötti csataterek
múltak-jövők csapata harcra kész
nincs már egészséges békekötés
sírját lelkembe mélyíti a kín
rám zsugorodnak külső tájaim

2009-08-06

ÉDEN

gyökereim a túlsó féltekén
füvek hullámozásába nyúlnak át
ilyen léptékkal álmodná az én
lelkem is égbolt-könnyűvé magát
földrésznyi bolygó-ölelésben
becézve egy-egy évszak-éden
szinkronizálja szívverésem

2009-08-08

HANT

évszak-záras időkapunk
a nemlétben gyökerezik
tudatalattiként a múlt
is onnan hozza génjeit
titkaiba hantoljatok
hogyan értsem ha feltámadok

2009-08-11

ÚJJÁ

testem-lelkem alszik-álmodik
körbecsillagoznak vágyaik
szinte égi organizmus a
szálló képzelet virágpora
félig-ima szenderegni és
ébredésem újjászületés
az igavonó gondolatok
ellentéte csakra-állapot

2009-08-13

VARÁZSFŰ

*Bogár László
Tanár úrnak*

a Csitári hegyeken hány ezer éve ott a hó
azt gyászolja hogy világgá ment egy táltos kiscsikó
túl az Óperencián bókász varázsfű után
földön hever a szerencsénk s aki látja „lázadó”

2009-08-20

SZÁRNYBILINCS

szabadságarcú szerelem két szárnybilincse lelken
szívet lékel – alámerít – kigyújtva titkok tükeit
és balladává összerak hogy hangszereljem magamat

2009-08-22

HÉJKÉNT

el tud menekülni
énjétől az ember
hunyt pillák mögötti
tükör-végtelessel

héjként összeroppan
az a lelki mennybolt
ami vész-napokban
páncél-meztelen volt

mindennapi drámák
ősmintája ennyi
*zuhan egymagán át
mindenségnyi semmi*

2009-08-25

ÉBER

elhal az éj belső zenéje
felhőit festi feketére
városfényt választ ékszeréül
csillag-szikrák háttere nélkül
csontig fertőz a mindig éber
homály öngyulladás sebével

2009-08-29

VALLANI

Kerényi Jenő művei alá

szobrom bőrén évszakok
patinája szétszorog
belső csendjén mostoha
széljárások ostora
sugallja hogy meztelen
gondolat az életem

lila hajnalok között
mossák súlytalan ködök
mozdulata sors-kovács
öröklétbe forradás
vele-érte kell a mi
igazunkat vallani

2009-09-02

KOPOLTYUS

vízre vetül felhőknyi űr
lentről az ég csak tófenék
létünk membránja a sima
fénytükör két káprázata
két sorsbilincsnek optikák
egymásba sosem tűnnek át
tűnődik buborék-tüdőm
kopoltyús délibáb-időn

2009-09-04

KAGYLÓKKAL

mint élő palackposta
melynek címzettje Hádész
szívünkbe csomagolva
sodródunk bárhová és
a többi csend-kulissza
kagylókkal teli strandon
fényképezi a vissza-
pillantó tükrös alkony

2009-09-08

UTÁNZAT

szépségébe száradt
évelő virág vagy
némán zörgő társad
magtalan utánzat
őszöd fakulását
színek fuvolázzák
szirmod súlya semmi
be nehéz letenni

2009-09-19

SEB

ketté török egy gondolat
csontom sajog a seb mögött
piros szivárgó álmokat
pórusaimba dörzsölök
bevérző szemű alkonyom
tavaszt ígér az ablakon
harmat-szentelte reggelek
én is a tájjal ébredek

2009-10-01

KALIBERÜNK

izmos de kurta kezemet
egy pisztoly hosszabbítja meg
sohasem töprengő golyók
süvítik a dührohamot
(mihelyt kaliberünk a kor
test-lélek töltény-puskapor)
egyenruhánk megannyi cső
s önvégzetébe visszalő

2009-10-03

ÖNNÖN

pehely-paplanom álma egy lélek-puha párna
(kettős csendjükbe zárva)
kiskorom óta páros összhangjuk átsugároz
(szoktat fehér magányhoz)

2009-10-08

LÁTVÁNY

sziklákban szunnyadó idők
szikrák vagy lávák álmodói
faragsz földrengések között
(habár nem lettél tokiói)

.

szobrod látvány-meteorit
csillagfeltámadásokig

2009-10-10

FÖLÉ

remény szerű pókfonalak
vontatnak friss habok fölött
ha egyik-egyik elszakad
maga fölé merít a köd

.

magányom a magánytalan
magasságokra szétzuhan
sejtetve hogy túlbonyolít-
gatom az ég törvényeit

2009-10-15

VISSZHANG

termőföld-hús a szikla-csonton
ruhánk az ég – mihelyt kimondom
az évszakok zárt vércörök
dzsungel-tüdőnk vihart köhög
ránk hullva énünk lesz a hó
beszédes csönd – visszhangja szó

.

bejárni belső útjainkat
virágporok szellője ringat

2009-10-17

KÓDOLT

vízszintesen alszom el és
álomban járok magamon
a földi (robbanásra kész)
látomások közt félvakon

.

holnapi csillagpor dereng

.

génláncba kódolt szívzörej
plafonra löve néma csend
szívárványöklét festi fel

.

vízszintesen alszom el és
álomban járok magamon
két virtuális lebegés
önsúlya hatvan bátyarom

2009-10-21

TÚLI

betűnként lázadó szavak
magánya még magányosabb
hárfák hárfáján húrokat
hangolva dallammá szakadt

.

igéken túli igazad
örökre semmivé dagad

2009-10-24

ÁTLÁTSZÓ

fagy-álarcos egű telek
nélkül tavaszod sem jöhet
talán jövőnk is Kőműves
Kelemen hagyatéka lesz
mindenfelé szétlebegő
átlátszó sztriptíz az idő
éjjel csontvázként foszforeszkált
aztán Cyklops-szeme figyel ránk
mélységiszony sikolyú szakadék
visszhangjait égboltozza föléd

2009-10-30

SÍRKERT

örökre közös sírkertünk – fogadd
be sorsom sorsát a haláloamat

2009-10-31

BORZONG

FÖLD bőre – ÉG lehelete
hó-horizont borzong bele
csókjuk ablaknyi jégvirág
lelkünket lázuk festi át
szív-kondulás a szerelem
feltámadás-termékenyen

2009-11-05

SZŰRVE

nyarat konzerváló szobámba
színes képernyőn át a tél
látvánnyá szűrve visszatér

.

a kint-bent szinesztéziázva
kárhoztat így honvágynyi házra

2009-11-08

PIROS

szívem próbálja dobogásnyi
téglákkal – évek malterével
piros bástyáját körbezárni
melyről széthullok minden éjjel

2009-11-11

EGY-KÉT

melyektől szívem felzokog
élő múlt és csillag-teli
teremtés átmenetei
a láthatárnyi viharok
belőlük egy-két adagot
vergődő lelkem is kapott
vereség-nappalok után
békét köt minden éjszakám
és gyúlnak (ha elszáll a kín)
mindenség-fényű álmaim

2009-11-12

GÖMBÍRISZ

agyamban olyan a világ
mint víztükörnyi délibáb
versem szavai legalább
négy képteremtést fognak át
szellem honomban némelyik
alámerít vagy felröpít
(lelkem gömbíriszébe néz
az önvisszhangzó létezés)

2009-11-15

KÉSZ

tüdőm beszív és szívem szétdobog
feltámadás lejtőjén baktatok
(kísérnek évszak-léptű ritmusok)

táncoltató szelekbe font erőm
lélek-zászló – múltból sudár jövőn
(teremtés fátylú semmi rám köszön)

2009-12-18

VÁLASZ

csöndet szitáló szív-üzem
a hóhullásba kiüzen
néma a sok pehely szerű
szavakat rajzoló betű
utcát söpörnek odakint
kavargó kérdőjeleink
válasz a fehér udvaron
a kéményfüst – és a korom
színével én is évszakok
metamorfózisa vagyok

2009-11-23

ÉGTÁJ

bőrünk alatti ruhatár
az évszak-rongyos láthatár
ha egy vidék divatjamúlt
pórusainkban utazunk
mikor az űr is meztelen
átöltöztet a szerelem
és égtájak feszületén
sátrat kínál egy költemény

2009-11-24

SÓHAJT

álló gömbhullám színeit
dobogják szét az ereid
szivárvány-Óperenciák
kottázhatatlan dallamát
e mindenség fölött-alatt
társat keres egy árnyalat

(lehunyt pillákkal fényeket)
tenyérbe fészkelte fellegek
közé sóhajt leheleted

2009-11-25

TEHÁT

kémény szerű sziklafalon
völgyig sétál le hajnalom
árnymajmot fest oda
 kozmikus grafika

.

de negyed egyenlítővel korábban
már harangszótlán koradélután van

.

időzónáink emlékeivel
agyféltekéim játszadoznak el

.

ottani tornyok függőlegese
falam síkjára merőleges-e
tehát lehet vagy nem lehet
szinkronizálni a teret

.

sziklák túloldalán
kúszik fel éjszakám

2009-11-25

PERPETUUM MOBILE

árnyékaink fekete
éjszakává nőnek össze
szárnyas álmok serege
fészkeket rak égre-földre
(roksad félnaponta be
dévavára többszörözve)

2009-11-27

FÉNYINGA

belső órámmal külső századok
szellem-zászlóiban fennakadok
sorsod súlyába ötvözi a csend
a lélek-felhő-könnyű végtelent
ikerholdak delejeként szakad
el egy fényinga-hosszú pillanat

2009-11-30

MOZAIK

akár szívemnek szárnya is
lehetnék – ágnak a tövis –
forrásoknak felhők – vagyis
erő mely két irányba visz

ereimben vezényszavak
edzik izompáncéloomat
és mozaikká összerak
pár lélegzetnyi gondolat

2009-11-30

ABSZTRAKT

égrengés költözhet-e
agyam féltekéibe
felhők romjait valódi
koponyámból hantolom ki
absztrakt ákom-bákomán
el-eltöpreng logikám

.

két hazát kell pillanatnyi
szülőföldre összerakni

2009-12-01

VAGY-VAGY

úgy táplálsz nappalaid
teremtő folyamatait
ahogyan álmaidat a
hipnotizáló éjszaka

mint árvizek és záporok
felhők villámát ápolod

beláthatatlan árapály
Noé bárkája a dagály
és hullámvölgye őshomály

mint záporok és árvizek
gátak sorát keresztezed

vagy véred issza fel a harc
vagy békéidbe visszahalsz

2009-12-03

TÜKÖRREFLEX

tudóm és szívem állati
szabadalmú ritmusai
gyártják az evolúciót
mint a szerelmet a titok
máskor honvágyat sóhajok
(zászló-lelkem velük lobog)

.

kíváncsi impulzusaik
antennáimmal tesztelik
tükörreflexes agyamat

.

* két féltekéjű a tudat *

2009-12-04

KICSINY

csak akkor a tavaszom
amennyi a kerti haszon
vagyis a napenergia
gyümölcsé fejlődő fia
ezért szorgoskodnak kicsiny
kaptárzsongású nyaraim
s ősz ablaküvegén kívül
a tél egy száraz ágon ül

2009-12-05

KÓBOR

szívdobogásos adagokban
engem is kortyol Valaki
néven szólítanak innen-onnan
jövőm kóbor visszhangjai
testből lélekké klónozottan
csatázom azzal aki voltam

2009-12-07

BALZSAM

cserealkatrészeivel
a sorsom hantolódik el
csapágyaimba volna balzsam
múltam-jövőm javíthatatlan
gyorsítják elvetélt csodák
négy évszak ablakhuzatát
így sejteti két végtelen – mi
a földi és az égi semmi

2009-12-12

FÉL

árnyékaink fél-állat ősöké
Káin kopik talpunk redőivé
kultúránk lelkek ujjenyomata
szobrok zászlóiból kihull a Ma

2009-12-14

TUDATI

elalvás mint az ébredés
a semmin szusszanásnyi rés
részed az űr és te is űrrész
a kozmosz ki – be – föl – le fürkész
galaktikáknyi dobbanás
miniatűrje a tudás
bármit kibont és összefoglal
fény – árapály ész – horizonttal
találni vírusai közt
pár visszatérő üstököst
tudati tükre parttalan nagy
mikroszkópos távcsöves agy vagy

2009. 12. 18

IDŐCSONTVÁZHASONLATÁN
ÁTÜT-ELVÉRZIK EGY MAGÁNY

LELKEDRE ZSUGORODIK A
VÉN TESTED HÚS-BŐR FÁSLIJA
AKI VOLTÁL MINIATŰR
KÖNNYŰSÉGGÉ VÉGTELENÜL
AHOGY FOGANTÁL – ÉRKEZEL
LEGTISZTÁBB ÖNMAGADHOZ EL
SZIKRÁNK MARADSZ A FÉNYTELEN
TUDATOK ÉTEREIBEN

92 ÉV FESTI RÁD
IDŐCSONTVÁZHASONLATÁT

2009-12-21

ÁMEN

GYÁSZZINDULÓ A MELLKASODBAN
SZÍVED CSORBULT HARANGJA DOBBAN
BORDÁID KÉT MAROKBA ZÁRJÁK
SORSOD BELSŐ MELÓDIÁJÁT
MENNYORSZÁGBÓL MIND HALLHATÓBBAN

Bp. 2009-12-23, 11:50

távozol szent ünnepünk fölé
az égi karácsonyfák közé
amelyek az örök ősöké